

[Landbrugsministeren.]

til i udvalget at fremsætte deres synspunkter. Jeg nærer ikke store forventninger til, at der kommer ret meget ud af disse forhandlinger, men jeg synes, det er rimeligt, at der bliver givet lejlighed til en sådan udvalgsbehandling.

Spørgsmålet om, hvorvidt loven måske burde tages op til revision noget tidligere end foreslået, kan vi jo også tale om i udvalget.

Jeg takker samtlige ærede ordførere for deres venlige tilslutning til lovforslagets gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Thomsen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bekæmpelse af flyvehavre.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 981, fremsættelsen i tidenden sp. 2246).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Thomsen: Medens andre frygtede ukrudtsarter i de senere år med meget stort held er bekæmpet med kemiske midler eller på anden måde, så de ikke mere frembyder nogen nævneværdig fare — vi kan således blot til eksempel nævne agerkålen, som ikke betyder det, den gjorde tidligere — er det modsatte tilfældet for flyvehavrens vedkommende.

Denne på sine egne meget udbredte og stærkt frygtede plante har bredt sig med så rivende hast, at det er et almindeligt ønske, at der nu lovgives på dette felt. Der har i den anledning været nedsat et udvalg med repræsentanter for alle interesserede organisationer, og selvom lovforslaget

pålægger de enkelte landmænd en ret stor forpligtelse, har der været almindelig enighed om, at lovforslaget bør gennemføres.

Der har dog fra handelens side været rejst ønske om, at de i lovforslaget indeholdte vidtgående bestemmelser skulle være endnu mere vidtgående for hurtigere at komme over det. Lovforslagets bestemmelser tager i virkeligheden ikke i første omgang sigte på at udrydde flyvehavren, men mere på at få bremset dens meget stærke udbredelse. Skal den totalt udryddes, må der måske helt andre midler til end dem, der her foreslås; men inden man går så vidt, må det sikkert være rigtigt at se, om de foreslåede foranstaltninger er tilstrækkelige til at stoppe flyvehavrens fremtrængen og, samtidig med at man konstaterer det, at få vakt de enkelte landmænds interesse for selv indenfor deres eget område at modarbejde flyvehavrens spredning.

Selvom flyvehavrens spredning sandsynligvis foregår på flere forskellige måder, er det givet, at det, man må begynde med, er såsæden; derfor tager lovforslaget også sigte på at forbyde salg af såsæd, der indeholder flyvehavre. Alene hvis man fik fuldt gennemført, at der kun brugtes ren såsæd, var man kommet vidt med hensyn til bekæmpelse af flyvehavre.

Det er imidlertid faktisk umuligt at købe indført korn, der ikke er befængt med flyvehavre, og da et meget stort antal af de kværne, der findes her i Danmark, er så groft malende, at flyvehavren går igennem uden at blive knust, er det nødvendigt også at lovgive på dette område, således at man er nogenlunde sikker på, at flyvehavren bliver formalet så fint, at den ikke spredes ad den vej.

Endelig er der den tredje fremgangsmåde, som vel ikke udrydder flyvehavren, men som giver en vis garanti for den landmand, der bruger ren såsæd og iøvrigt passer på selv. Det gælder naboens flyvehavre; den skal man se at få rykket op langs skellet. Der har været stærk diskussion om, hvor langt man burde luge fra skellet, men man er enedes om, at 15 m skulle være tilstrækkeligt til at garantere de landmænd, der har rene kornmarker, mod at få spredt flyvehavre fra naboens marker.

Der har ikke tidligere været lovgivet på dette område, og derfor kan man ikke vide,